

וַיֵּרָא בַלֶק בֶּן-צִפּוֹר ס
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
 לְאֹמְרָיו: וַיַּגֵּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעַם
 מְאֹד כִּי רַב-הוּא וַיִּקְץ מוֹאָב
 מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מוֹאָב
 אֶל-זִקְנֵי מִדְּיָן עֲתָה יִלְחָכוּ
 הַקְּהָל אֶת-כָּל-סִבִּיבֵינוּ
 כְּלֹחֶף הַשּׁוֹר אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה
 וּבִלְק בֶּן-צִפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב
 בָּעַת הַהוּא: וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים
 אֶל-בְּלַעַם בֶּן-בְּעֹר פְּתוּרָה
 אֲשֶׁר עַל-הַנְּהַר אַרְץ בְּנֵי-עַמּוֹ
 לְקַרְאֵלֹו לֵאמֹר הֲנֵה עִם יֵצֵא
 מִמִּצְרַיִם הֲנֵה כֹסֶה אֶת-עֵינַי
 הָאָרֶץ וְהוּא יֵשֵׁב מִמֶּלִי: וְעַתָּה
 לִכְהֹן נָא אַרְה־לִּי אֶת-הָעַם
 הַזֶּה כִּי-עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלֹי
 אוֹכַל נִפְחֶ-בוּ וַאֲגַרְשׁנוּ מִן-
 הָאָרֶץ כִּי יִדְעַתִּי אֶת אֲשֶׁר-
 תַּבְרָךְ מִבְּרָךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר וְיֹאֵר:
 וְיִלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וּזְקֵי מִדְּיָן
 וַיִּקְסְמוּ בַיּוֹם וַיִּבְאוּ אֶל-
 בְּלַעַם וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו דִּבְרֵי בַלֶק:
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינֹו פֹה הַלִּילָה
 וְהִשְׁבַּתִּי אִתְכֶם דִּבַּר כְּאֲשֶׁר
 יִדְבַר יְהוָה אֵלַי וַיִּשְׁבוּ שְׂרִי-
 מוֹאָב עִם-בְּלַעַם: וַיָּבֵא אֱלֹהִים
 אֶל-בְּלַעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים

ס"א בעור

י הָאֱלֹהִים עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר בְּלַעַם אֶל-
 הָאֱלֹהִים בַּלֶק בֶּן-צִפּוֹר מֶלֶךְ
 י"א מוֹאָב שְׁלַח אֵלָי הֲנֵה הָעַם
 הֵיצֵא מִמִּצְרַיִם וַיִּכַּס אֶת-עֵינַי
 הָאָרֶץ עֲתָה לִכְהֹן קְבַה-לִּי
 אֶתֹו אוּלֹי אוֹכַל לְהִלָּחֵם בּוֹ
 יב וַאֲגַרְשָׁתִּי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-
 בְּלַעַם לֹא תִלְךָ עִמָּהֶם לֹא תֵאָר
 יג אֶת-הָעַם כִּי בְרוּךְ הוּא: וַיִּקַּם
 בְּלַעַם בְּבִקְרֹו וַיֹּאמֶר אֶל-שְׂרֵי
 בַלֶק לְכוּ אֶל-אַרְעֵכֶם כִּי מֵאֵן
 יְהוָה לַתִּי לְהִלְךָ עִמְכֶם:
 יד וַיִּקְוּמוּ שְׂרֵי מוֹאָב וַיִּבְאוּ אֶל-
 בַלֶק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בְּלַעַם הִלְךָ
 טו עִמָּנוּ: וַיִּסֹּף עוֹד בַּלֶק שְׁלַח
 שְׂרִים רַבִּים וַנִּכְבְּדִים מֵאֵלָה:
 טז וַיִּבְאוּ אֶל-בְּלַעַם וַיֹּאמְרוּ לוֹ
 כֹּה אָמַר בַּלֶק בֶּן-צִפּוֹר אֶל-
 יז נָא תִמְנַע מֵהִלְךָ אֵלָי: כִּי-כַבֵּד
 אֶכְבְּדֶךָ מְאֹד וְכָל אֲשֶׁר-תֹּאמֶר
 אֵלַי אֶעֱשֶׂה וְלִכְהֹן נָא קְבַה-לִּי
 יח אֶת הָעַם הַזֶּה: וַיַּעַן בְּלַעַם
 וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדֵי בַלֶק אִם-
 יתן-לִי בַלֶק מִלֵּא בֵיתוֹ כֶּסֶף
 וְזָהָב לֹא אוֹכַל לְעַבֵּד אֶת-פִּי
 יְהוָה אֱלֹהֵי לְעִשׂוֹת קְטָנָה אוּ
 יט גְּדוּלָה: וְעַתָּה שָׁבוּ נָא בְּזֶה גַם-
 אִתְּכֶם הַלִּילָה וְאִדְעָה מֵה-יִסֹּף
 כ יְהוָה דְּבַר עִמִּי: וַיָּבֵא אֱלֹהִים
 אֶל-בְּלַעַם לִילָה וַיֹּאמֶר לוֹ

אִם-לְקַרְאֵי לָךְ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים
 קוּם לָךְ אִתְּךָ וְאָךְ אֶת-הַדְּבַר
 אֲשֶׁר-אָדַבְרָ אֵלֶיךָ אֲתוֹ תַעֲשֶׂה:
 כ"א וַיִּקַּם בְּלַעַם בְּבִקְרֹו וַיַּחְבֹּשׂ אֶת-
 אֲתָנֹו וַיִּלְךָ עִם-שְׂרֵי מוֹאָב:
 כ"ב וַיַּחֲרֹ-אֵף אֱלֹהִים כִּי-הִלְךָ
 הוּא וַיִּתְּצֵב מִלֵּאךְ יְהוָה בְּדֶרֶךְ
 לְשֹׁטְנוֹ לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל-אֲתָנֹו
 כ"ג וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ: וַתֵּרָא הָאֲתָנֹו
 אֶת-מִלְאָךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ
 וַחֲרַבּוּ שְׁלוֹפָה בִּידוֹ וַתִּט
 הָאֲתָנֹו מִן-הַדֶּרֶךְ וַתִּלְךָ בְּשֹׁדֶה
 וַיִּךְ בְּלַעַם אֶת-הָאֲתָנֹו לְהִטָּתֶה
 כ"ד הַדֶּרֶךְ: וַיַּעֲמֵד מִלֵּאךְ יְהוָה
 בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים גְּדַר מִזֶּה
 כ"ה וַאֲגַרְ מִזֶּה: וַתֵּרָא הָאֲתָנֹו אֶת-
 מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּלְחֹץ אֶל-הַקִּיר
 וַתִּלְחֹץ אֶת-דָּגֶל בְּלַעַם אֶל-
 ט"ו הַקִּיר וַיִּסֹּף לְהַכְתֹּה: וַיִּוֹסֵף
 מִלֵּאךְ-יְהוָה עֲבוּר וַיַּעֲמֵד
 בְּמִקּוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין-דֶּרֶךְ
 ט"ז לְנִטּוֹת יַמִּין וּשְׂמֹאל: וַתֵּרָא
 הָאֲתָנֹו אֶת-מִלְאָךְ יְהוָה וַתִּרְבֹּץ
 תַּחַת בְּלַעַם וַיַּחֲרֹ-אֵף בְּלַעַם
 כ"ח וַיִּךְ אֶת-הָאֲתָנֹו בְּמִקְלֵ: וַיַּפְתַּח
 יְהוָה אֶת-פִּי הָאֲתָנֹו וַתֹּאמֶר
 לְבַלַעַם מֵה-עֲשִׂיתִי לָךְ כִּי
 הִכִּיתִנִּי זֶה שְׁלֹשׁ רַגְלַיִם:
 כ"ט וַיֹּאמֶר בְּלַעַם לְאֲתָנֹו כִּי
 הִתְעַלְלַת בִּי לוֹ יֵשׁ-חֲרַב בִּידֵי

ארה-לי יעקב ולכה זעמה
 ח ישראל: מה אקב לא קבה אל
 ט ומה אזעם לא זעם יהוה: כי-
 מראש צרים אראנו ומגבעות
 אשורנו הן-עם לכרד ישכן
 י ובגוים לא יתחשב: מי מנה ס
 עפר יעקב ומספר את-רבע
 ישראל תמת נפשי מות ישוים
 יא ותהי אחריתי כמהו: ויאמר
 בלק אל-בלעם מה עשית לי
 לקב איבי לקחתיה והנה ברכת
 יב בך: ויען ויאמר הלא את
 אשר ישוים יהוה כפי אתו
 יג אשמך לדבר: ויאמר אליו
 בלק לה-נא אתי אל-מקום
 אחר אשר תראנו משם אפס
 קצהו תראה וכולו לא תראה
 יד וקבנו-לי משם: ויקחהו שדה
 צפים אל-ראש הפסגה ויבן
 שבעה מזבחות ויעל פר ואיל
 טו במזבח: ויאמר אל-בלק
 התיצב כה על-עלתך ואנכי
 טז אקרה כה: ויקר יהוה אל-
 בלעם וישם דבר בפיו ויאמר
 יז שוב אל-בלק וכה תדבר: ויבא
 אליו והנני נצב על-עלתו ושרי
 מואב אתו ויאמר לו בלק מה-
 יח דבר יהוה: וישא משלו ויאמר
 קום בלק ושמע האזינה עדי
 טט בנו צפר: לא איש אל ויכזב

האמנם לא אוכל כבדך:
 לח ויאמר בלעם אל-בלק הנה-
 באתי אליך עתה היכל אוכל
 דבר מאומה הדבר אשר ישוים
 רביעי
 אלהים כפי אתו אדבר: וילך
 (שישי)
 לט
 בלעם עם-בלק ויבאו קרית
 ט חצות: ויזבח בלק בקר וצאן
 וישלח לבלעם ולשרים אשר
 יא אתו: ויהי בבקר ויקח בלק
 את-בלעם ויעלהו במות
 פעל וירא משם קצה העם:
 כג א ויאמר בלעם אל-בלק בנה-
 לי בזה שבעה מזבחות והכן
 לי בזה שבעה פרים ושבעה
 ב אילים: ויעש בלק כאשר דבר
 בלעם ויעל בלק ובלעם פר
 ג ואיל במזבח: ויאמר בלעם
 לבלק התיצב על-עלתך
 ואלכה אולי יקרה יהוה
 לקראתי ודבר מה-יראני
 ד והגדתי לך וילך שפי: ויקר
 אלהים אל-בלעם ויאמר אליו
 את-שבעת המזבחות ערכתני
 ה ואעל פר ואיל במזבח: וישם
 יהוה דבר בפיו בלעם ויאמר
 ו שוב אל-בלק וכה תדבר: וישב
 אליו והנה נצב על-עלתו הוא
 ז וכל-שרי מואב: וישא משלו
 ויאמר מן-אדם נחני בלק
 מלך-מואב מהררי-קדם לכה

ל כי עתה הרגתיה: ותאמר
 האתון אל-בלעם הלא אנכי
 אתנה אשר-רכבת עלי מעודה
 עד-היום הזה ההסכן הספנתני
 לעשות לך כה ויאמר לא:
 לא ויגל יהוה את-עיני בלעם וירא
 את-מלאך יהוה נצב בדרך
 וחרבו שלפה בידו ויקד
 לב וישתחו לאפיו: ויאמר אליו
 מלאך יהוה על-מה הכיית את-
 אתנה זה שלוש רגלים הנה
 אנכי יצאתי לשטן כן-ירט
 לה הדרך לנגדי: ותראני האתון
 ותט לפני זה שלש רגלים אולי
 נטתה מפני כי עתה גם-אתכה
 לה הרגתי ואותה החייתני: ויאמר
 בלעם אל-מלאך יהוה חטאתי
 כי לא ידעתי כי אתה נצב
 לקראתי בדרך ועתה אס-רע
 לה בעיניך אשובה לי: ויאמר
 מלאך יהוה אל-בלעם לך
 עם-האנשים ואפס את-הדבר
 אשר-אדבר אליך אתו תדבר
 וילך בלעם עם-שרי בלק:
 לו וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
 לקראתו אל-עיר מואב אשר
 על-גבול ארץ אשר בקצה
 לה הגבול: ויאמר בלק אל-בלעם
 הלא שלח שלחתי אליך
 לקרא לך למה לא-הלכת אלי

הלא גם אל-מלאכיה אשר-
 שלחת אלי דברתי לאמר:
 אס-יתן-לי בלק מלא ביתו^י
 כסף וזהב לא אוכל לעבר את-
 פי יהוה לעשות טובה או רעה
 מלבי אשר-ידבר יהוה אתו
 אדבר: ועתה הנני הולך לעמי^{שיני}
 לכה איעצה אשר יעשה העם
 הזה לעמך באחרית הימים:
 וישא משלו ויאמר נאם בלעם^י
 בנו בער ונאם הגבר שתם
 העיז: נאם שמע אמרי-אל
 וידע דעת עליון מחזה שדי^י
 יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו
 ולא עתה אשורנו ולא קרוב
 דרך פוכב מיעקב וקם שבט
 מישראל ומחץ פאתי מאב^י
 וקרקר כל-בני-שת: והיה
 אדום ירשה והיה ירשה שעיר^י
 איביו וישראל עשה חיל: וירד
 מיעקב והאביד שריו מעיר:
 וירא את-עמלק וישא משלו^כ
 ויאמר ראשית גוים עמלק
 ואחריתו עדי אבד: וירא את-
 הקיני וישא משלו ויאמר
 איתן מושבך ושים בסלע קנה:
 כי אם-יהיה לבער קין עד-מה^{כב}
 אשור תשבך: וישא משלו^{כג}
 ויאמר אוי מי יחיה משמו אל:
 וצים מיד פתים וענו אשור^{כד}

כי טוב בעיני יהוה לברך את-
 ישראל ולא-הלך כפעם-
 בפעם לקראת נחשים וישת
 ב אל-המדבר פניו: וישא בלעם^ב
 את-עיניו וירא את-ישראל
 שכן לשבטיו ותהי עליו רוח
 אלהים: וישא משלו ויאמר^ג
 נאם בלעם בנו בער ונאם
 הגבר שתם העיז: נאם שמע^ד
 אמרי-אל אשר מחזה שדי
 יחזה נפל וגלוי עינים: מה-
 טבו אהליך יעקב משפנתיה^ה
 וישראל: כנחלים נטויו כגנת
 עלי נהר פאהלים נטע יהוה
 כארזים עליו-מים: יזל-מים^ו
 מדליו וזרעו במים רבים וזרם
 מאגג מלפו ותנשא מלכתו:
 אל מוציא ממצרים כתועפת
 ראם לו ואכל גוים צריו
 ועצמתיהם יגרם וחציו ימחין:
 פדע שכב כארי וכלביא מי^ט
 וקימנו מברכיה ברוד וארריה
 ארור: ויחר-אף בלק אל-
 בלעם ויספק את-כפיו ויאמר
 בלק אל-בלעם לקב איבי
 קראתיה והנה ברכת ברך זה
 שלש פעמים: ועתה ברח-
 לך אל-מקומך אמרתי כבוד
 אכבדך והנה מנעה יהוה
 מכבודי: ויאמר בלעם אל-בלק^{יב}

ובן-אדם ויתנחם ההוא אמר
 ולא יעשה ודבר ולא יקימנה:
 הנה ברך לקחתי וברך ולא^כ
 אשיבנה: לא-הביט און^{כא}
 ביעקב ולא-ראה עמל
 בישראל יהוה אלהיו עמו
 ותרועת מלך בו: אל מוציאם
 ממצרים כתועפת ראם לו: כי
 לא-נחש ביעקב ולא-קסם
 בישראל כעת ואמר ליעקב
 ולישראל מה-פעל אל: הן-
 עם כלביא יקים וכארי יתנשא
 לא ישכב עד-יאכל טרף ודם-
 חללים ישתה: ויאמר בלק^{כה}
 אל-בלעם גם-קב לא תקבנו
 גם-ברך לא תברכנו: ויען
 בלעם ויאמר אל-בלק הלא^{טו}
 דברתי אליך לאמר כל אשר-
 ידבר יהוה אתו אעשה: ויאמר^{שש}
 בלק אל-בלעם לכה נא
 אקחה אל-מקום אחר אולי
 וישר בעיני האלהים וקבתו לי
 משם: ויקח בלק את-בלעם^{כח}
 ראש הפעור הנשקף על-פני
 הישימון: ויאמר בלעם אל-
 בלק בנה לי בזה שבעה
 מזבחת והכן לי בזה שבעה
 פרים ושבעה אילים: ויעש^ל
 בלק כאשר אמר בלעם ויעל
 פר ואיל במזבח: וירא בלעם^{כדא}

וְעִנּוּ-עֵבֶר וְגַם-הוּא עֲדֵי אֲבֹד:
 כה וַיִּקַּם בְּלָעָם וַיִּלְחָךְ וַיֵּשֶׁב לְמַקְוֵמוֹ
 וְגַם-בְּלָק הִלְךְ לְדֹרְכּוֹ:

כה א וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִיִּם וַיַּחֲלֵט
 הָעָם לְזִנּוֹת אֲלֵ-בָנוֹת מִזֵּאֵב:
 ב וַתִּקְרָאנָן לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן
 וַיֹּאכְלֵהֶם הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
 ג לְאֱלֹהֵיהֶן: וַיַּצְמִד יִשְׂרָאֵל
 לְבַעַל פְּעֹר וַיַּחֲרֵאֲף יְהוָה

ד בַּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
 מֹשֶׁה קַח אֶת-כָּל-רֵאשֵׁי הָעָם
 וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לַיהוָה נֹגֵד
 הַשֶּׁמֶשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף-יְהוָה
 ה מִיִּשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-
 שַׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרֹגוּ אִישׁ
 אֲנִשְׁוֵי הַנְּצַמְדִים לְבַעַל פְּעֹר:
 ו הִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא
 וַיִּקְרַב אֶל-אֲחִיו אֶת-הַמְדִינֹת
 לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָל-עַדְת

מפסיר
 ז בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בְּכֵיִם פָּתַח
 אֶהָל מוֹעֵד: וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן-
 אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקַּם
 מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ:
 ח וַיָּבֹא אַחֵר אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-
 הַקִּבְּהָ וַיִּדְקַר אֶת-שְׁנֵיהֶם אֶת
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת-הָאִשָּׁה אֶל-
 קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי
 ט יִשְׂרָאֵל: וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה
 אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף: